Пролетары ўсіх краін, еднайцеся!
Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі

# Совецкая Беларусь

ОРГАН ЦК І МІНСКАГА АБКОМА КП(б)Б

№ 74 (7404) | СЕРАДА, 19 ЖНІЎНЯ | 1942 г.

ПРАЧЫТАЎ—ПЕРАДАЙ ДРУГОМУ.

РОДНЫЯ БРАТЫ І СЁСТРЫ!

Калі вы не хочаце стаць батракамі і рабамі немцаў, дык знішчайце іх, як шалёных сабак.

Біце заклятых акупантаў чым толькі можаце і дзе толькі можна!

Смерць фашысцкім паганцам!

## БЕЛАРУСКАЯ ЖАНЧЫНА, КАБ НЕ БЫЦЬ НЯВОЛЬНІЦАЙ— ЗНІШЧАЙ НЕМЦАЎ!

Беларускіх жанчын і дзяўчат нямецкія каты вывозяць у фашысцкую Германію, у рабства нямецкім князям і баронам. У адным толькі перасыльным лагеры, што каля Полацка, немцы трымаюць звыш 400 дзяўчат. Кожны дзень па 20—30 нявольніц вывозяць у Германію.

Страшэнныя пакуты, смерць ад голаду і здзекаў чакаюць кожнага, хто трапляе ў фашысцкае рабства.

Вось пісьмо совецкай дзяўчыны Ольгі Селязнёвай, завезенай фашыстамі ў горад Кельн:

**«Калі мы прыехалі сюды, нас пачалі прадаваць з таргоў, і нас, дзяўчат, бралі каму колькі патрэбна, як рабоў. Куды прадалі Марусю, не ведаю. Працую з ранку да цямна. З мяне смяюцца, а я плачу. Я перастала хадзіць на вуліцу, каб не плакаць. Раблю ўсё, што патрабуе гаспадар. Таня, добра, што ты не паехала. Адным словам, мяне прадалі назаўсёды...»**

У забітага обер-ефрэйтара Рудольфа Ламерсмайера знойдзена пісьмо яго маці, з мястэчка Лютэ. Старая ваўчыха паведамляе, што ў суседкі «ў хляве працуе рускае дзеўка». Яна шкадуе не пакутніцу, а суседку, якой зноў прыдзецца траціць грошы на купле другой рабыні.

**Чуеш, сястра-беларуска?** Гітлераўскія душагубы давялі нашу дзяўчыну да роспачы, і яна налажыла на сябе рукі.

Свяшчэнная нянавісць да фашысцкіх забойцаў кіпіць у грудзях кожнага совецкага патрыёта. Смерць катам!—з гэтымі словамі нашы жанчыны ідуць у партызаны і помсцяць ворагу. Дваццаць дзяўчат вёскі Янава, дачуўшыся, што немцы збіраюцца вывезці іх у Германію, — уцяклі у лес да партызан і ўзяліся за зброю.

Комсамолка Аня П., медсястра партызанскага атрада, у адзін з жорсткіх баёў узяла ў рукі вінтоўку і насмерць біла гітлераўцаў. Калі былі ранены два партызаны, Аня вынесла іх з поля бою, аказала медыцынскую дапамогу, а сама зноў пайшла ў атаку.

Такія нашы гераіні-патрыёткі. Іх многа.

**Слаўная беларуская жанчына!** Каб не быць рабыняй, — следуй прыкладу храбрых. Дапамагай партызанам. Дапамагай Чырвонай Арміі, якая ідзе вызваляць Беларусь.

**Адпомсці немцу!** Адпомсці жорстка і бязлітасна, як толькі можаш ты, гордая сястра - беларуска! Гранатай і куляй бі фашысцкага гада. Стань поплеч з мужам, братам, сынам—і магутным ударам абрушы свой гнеў, сваю нянавісць на галовы лютых ворагаў—немцаў!

## *На фронтах Айчыннай вайны*

### У РАЁНЕ КАЦЕЛЬНІКАВА

Н-ская часць вядзе жорсткія баі за авалоданне двума выгаднымі ўзвышшамі. Панёсшы вялікія страты, праціўнік быў вымушан адступіць. Імкнучыся вярнуць страчаныя пазіцыі, немцы кінулі ў атаку да 30 танкаў. Нашы байцы агнём гармат і супроцьтанкавых ружжаў падбілі 5 танкаў і замацаваліся на захопленых узвышшах. Агнём артылерыі знішчана 14 нямецкіх танкаў і некалькі сот гітлераўцаў.

### У РАЁНЕ КРАСНАДАРА

Ідуць упартыя баі. Нашы часці адбілі некалькі атак нямецка-фашысцкіх войск. Знішчана 8 танкаў і звыш 400 салдат і афіцэраў праціўніка. Магутным артылерыйскім агнём і бамбёжкай з паветра разбурана 3 пераправы. Знішчана і пашкоджана 17 нямецкіх танкаў, 37 аўтамашын, 11 гармат і да 500 гітлераўцаў.

### ТРЫ ЭШАЛОНЫ ВОРАГА ПАЛЯЦЕЛІ ПАД АДКОС

**Тры партызанскіх атрады, якія дзейнічаюць у адным з раёнаў Мінскай вобласці, на працягу месяца знішчылі 270 нямецкіх салдат і 5 афіцэраў.**

**Партызаны разбілі 15 варожых аўтамашын і ўзарвалі 38 мастоў.**

**Атрад пад камандаваннем тав. К. пусціў пад адкос тры чыгуначных эшалоны з жывой сілай і ўзбраеннем ворага.**

### У РАЁНЕ КЛЕЦКАЙ

За апошнія дні атакі праціўніка адбіваліся з вялікімі для яго стратамі. За адзін дзень на ўчастку Н-скай часці знішчана 4 варожых танкі і 370 гітлераўцаў.

### ЗБІТА 369 НЯМЕЦКІХ САМАЛЁТАЎ

За мінулы тыдзень, з 9 па 15 жніўня, у паветраных баях, на аэрадромах і агнём зенітнай артылерыі знішчана 369 нямецкіх самалётаў.

Нашы страты за гэты-ж перыяд 241 самалёт.

### НА БРАНСКІМ ФРОНЦЕ

Совецкія часці перайшлі ў контратаку. Узятыя ў палон нямецкія салдаты паведамілі, што ў выніку вялізарных страт 541 і 542 нямецкія пяхотныя палкі зведзены ў адзін полк. У 543-м палку засталося менш паловіны асабістага саставу.

Нашы лётчыкі знішчылі 20 танкаў ворага, 85 аўтамашын і 8 гармат.

### НА ЛЕНІНГРАДСКІМ ФРОНЦЕ

Байцы Н-скай часці за апошнія дні знішчылі 280 белафінаў, 2 супроцьтанкавых гарматы, разбурылі некалькі дзотаў праціўніка.

## ПАМЯЦІ СЯРГЕЯ ІВАНАВІЧА МАЛЬЦАВА

Совет Народных Камісараў Беларускай ССР, Прэзідыум Вярхоўнага Совета БССР і Цэнтральны Камітэт КП(б) Беларусі з жалем паведамляюць аб дачаснай смерці Намесніка Старшыні Прэзідыума Вярхоўнага Совета БССР, члена Цэнтральнага Камітэта КП(б) Беларусі, старшыні выканкома Беластоцкага аблсовета дэпутатаў працоўных — **Сяргея Іванавіча МАЛЬЦАВА**, якая паследвала 14 жніўня г. г. ад паралічa сэрца.

**СОВЕТ НАРОДНЫХ КАМІСАРАЎ БЕЛАРУСКАЙ ССР.**
**ПРЭЗІДЫУМ ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА БЕЛАРУСКАЙ ССР.**
**ЦЭНТРАЛЬНЫ КАМІТЭТ КП(б)Б.**

* * *

14 жніўня 1942 года на 47 годзе жыцця дачасна, ад паралічa сэрца, памёр Намеснік Старшыні Прэзідыума Вярхоўнага Совета БССР, старшыня выканкома Беластоцкага абласнога совета дэпутатаў працоўных Сяргей Іванавіч Мальцаў.

Тав. Мальцаў радзіўся ў сялянскай сям'і ў Вяцкай губерніі. З ранніх год прайшоў суровую працоўную школу сельскагаспадарчага рабочага і малатабойца. Таму ў ім так выдатна спалучылася добрае разуменне жыцця селяніна і рабочага.

Кастрычніцкая рэволюцыя адкрыла Сяргею Іванавічу шырокую дарогу ў палітычнае жыццё. З 1918 года ён прымае актыўны ўдзел у совецкім будаўніцтве, пачынаючы з члена ўездная прадавольственага камітэта і ўпродкамісара.

Пазней таварыш Мальцаў працуе ў якасці старшыні райвыканкома ў Мінску, а затым — старшыні аблвыканкома ў Гомелі. З 1940 года Сяргей Іванавіч працуе старшынёй аблвыканкома ў Беластоку. Працоўныя выбралі яго дэпутатам Вярхоўнага Совета БССР.

Тав. Мальцаў усе свае сілы без астатка аддаў служэнню народа. Як большэвік, усім сэрцам адданы справе партыі Леніна — Сталіна, ён, не шкадуючы сіл, чэсна працаваў на карысць совецкай радзімы, якую любіў усёй глыбінёй душы патрыёта і рэволюцыянера.

Чулы ў адносінах да людзей, таварыш Мальцаў сам заслужана карыстаўся любоўю працоўных, асабліва тых, хто знаў яго блізка.

За выдатныя заслугі ў дзяржаўным будаўніцтве Совецкі Урад высока ацаніў работу таварыша Мальцава і ўзнагародзіў яго ордэнам Працоўнага Чырвонага Сцягу.

У асобе Сяргея Іванавіча Мальцава мы страцілі нястомнага барацьбіта і выдатнага дзеяча ленінска-сталінскай партыі. Яго вобраз і яго адданае служэнне совецкай радзіме натхняюць і клічуць нас на барацьбу супроць ненавісных нямецкіх акупантаў.

Вечная добрая памяць дарагому таварышу Сяргею Іванавічу Мальцаву.

**Аўхімовіч Н., Былінскі І., Баранаў Ф., Валошын І., Ветроў І., Выхадцаў В., Гарбуноў Т., Ганенка І., Захараў І., Захараў М., Забела В., Зімянін М., Калінін П., Крупеня І., Каган Я., Кавалёнак М., Катляроў Г., Краўчанка І., Малін В., Мінчанка А., Наталевіч Н., Панамарэнка П., Паповіч С., Папкоў Л., Падута І., Прохараў Н., Прытыцкі С., Раманаў В., Сырамятнікаў А., Уралава Е., Шаўроў А., Эйдзінаў Г., Яраслаўцаў І.**

## ЗАБІВАЮЦЬ І ВЕШАЮЦЬ НЯВІННЫХ

### У Віцебскім і Гарадоцкім раёнах не асталася ні адной каровы і каня

— Днямі, — паведамляюць з Віцебска,—тут адбыліся страшэнныя падзеі. Паліцыя зрабіла аблаву на мірных жыхароў. Той, хто не меў адпаведных дакументаў аб рабоце, станавіўся ахвярай фашысцкіх галаварэзаў, для якой каты выдумлялі самыя жудасныя здзекі.

На рынку з'явіліся новыя шыбеніцы. Вешаюць рабочых, абвінавачаных у тым, што яны даюць нізкую прадукцыйнасць працы, вешаюць заўважаных у спачуванні да совецкай улады.

Крывавымі зверствамі адзначаюць свае гаспадаранне нямецкія акупанты і ў іншых гарадах Беларусі. У Мозыры, Гомелі, Магілеве, Полацку гітлераўцы арыштоўваюць усіх, хто працаваў раней у совецкіх арганізацыях і ўстановах, а таксама моладзь, якая вырасла за годы Совецкай улады. З фашысцкіх засценкаў ніхто не вяртаецца дадому.

У гарадах і вёсках пануе голад і галеча. Усё харчаванне і жывёлу немцы паспешна вывозяць у сваю галодную імперыю. У Віцебскім і Гарадоцкім раёнах не асталося ні адной каровы і каня.

# ЗАБІ НЕМЦА-АКУПАНТА!

## У МАГІЛУ ЗАГАНІ БАНДЫТА! ДУШЫ ФАШЫСЦКАГА ГАДА ТАК, ЯК ПАРТЫЗАНЫ АТРАДА ДАНІЛЫ Р.

### БЯЗЛІТАСНА ДУШЫМ ГАДАЎ

Апошнія два месяцы характэрны для нашай роты масавасцю баявых аперацый, падрывам чыгунак, мастоў, складаў боепрыпасаў і аўтамашын. Нямала выпадкаў, калі рота адбівала па дзве—тры варожыя атакі ў дзень. Там, дзе для нас было выгадна, мы самі навязвалі ворагу бой, выматвалі яго сілы, не давалі яму спакою.

Аднойчы немцы сілаю да 2-х батальёнаў, на ўзбраенні якіх былі танкі і цяжкая артылерыя, павялі наступленне на вёскі Старыкі і Канашы. Мужна і бясстрашна партызаны ўступілі ў бой, які прадаўжаўся больш 8 гадзін. Вораг, не лічачыся з вялікімі стратамі, пёрся на нашы рубяжы, а партызаны, разбіўшыся на невялікія групы і замаскіраваўшыся ў засадах, глушылі фрыцаў. Да 200 салдат і афіцэраў страціў вораг у гэтым баю. Немцы думалі, што на іх ідзе больш тысячы байцоў, а фактычна білася адна наша рота.

Не менш рашучы бой адбыўся паміж нашай ротай і фашыстамі пад Гарадком. Была глухая ноч. Нам было даручана выбіць праціўніка з важнага рубяжа і зруйнаваць чыгунку. Налёт партызан быў такі імклівы, рашучы і нечаканы, што гітлераўцы кінулі зброю, 20 забітых і ў паніцы пачалі ўцякаць.

Намі было ўзарвана ў трох месцах чыгуначнае палатно, перарвана тэлеграфная і тэлефонная сувязь. Апрача гэтага за апошнія два месяцы партызанамі нашай роты ўзарваны 2 грузавыя машыны, сярэдні танк, пушчан пад адкос эшалон з боепрыпасамі.

**АЛЯКСЕЙ Ф.**,
камандзір партызанскай роты.

### Ехаў у госці, а злажыў косці

Быў абед. Мы сядзелі ля вакна. Бачым, да штаба пад'язджае фурманка. Конь гладкі, дуга распісная. Пад'язджае бліжэй, і мы пазнаём сваіх хлопцаў з трэцяй роты. У разведку пайшлі пеша, а прыехалі на добрым стаенніку, у раскошнай брычцы.

— Дзе ўзялі?—пытаем.

— Адабралі, а не ўзялі,—адказваюць яны. —Ідзём мы з горада, а насустрач нам ён едзе.

— Адкуль і куды?—пытаемся.

— Ды тут, недалёка, на той хутар,—паказвае пугаўём на хату каля лесу.

Адразу бачым, што маніць. Едзе ў горад, а не прызнаецца. Прыглядаемся лепш і пазнаём паліцэйскага, таго самага, што абабраў людзей да ніткі.

— Хоць-бы перад смерцю праўду казаў, а то ў смале будзеш варыцца,—гаворым паліцэйскаму. Бачыць ён, што непярэліўкі. Ну, мы яго прыстукнулі, а самі ў брычку і гайда. Тут яшчэ і сала, і мядок, і самагонка ёсць. Ехаў шэльма да свайго начальства.

Зараз мы прымайстравалі на брычку станковы кулямёт. Гэта наша тачанка.

**Максім М.**,
камандзір аддзялення.

## У АТРАДЗЕ ДАНІЛЫ Р.

Партызанскі край. На дзесяткі вёрст вакол тут няма ніводнай вёскі, ніводнай хаты. Немцы ўсё спалілі, разграмілі, разграбілі. Людзі спаленых вёсак пайшлі ў лясы, каб жорстка помсціць ненавіснаму чужынцу.

Партызанскі атрад Данілы Р. увагнаў у зямлю не адну сотню немцаў, знішчае іх на кожным кроку.

Штаб гэтага атрада размясціўся ў кузні, якая схавалася між густога сасонніка і якую партызаны адстаялі ад пажару. Тут, у гэтай пракуранай кузні, яшчэ некалькі тыдняў назад ярка палаў кавальскі горан. Сёння тут распальваецца народная нянавісць, куецца перамога над ворагам. І няважна, што патух, астыў горан. Не патухла вялікая нянавісць і помста да прышэльца, не астыла гарачая любоў і замілаванне да роднага краю.

Кожны партызан, кожны савецкі чалавек жыве адной думкай, адным імкненнем—разграміць акупантаў.

— Жывымі мы іх адгэтуль не выпусцім,—гавораць партызаны. —Мы іх тут усіхператаўчом, перадушым між гэтых лясоў і балот. У нас хопіць на іх патронаў.

«Мне 70 гадоў,—піша ў партызанскі штаб селянін Міхаіл Ануфрыевіч. —Але я яшчэ хачу жыць, а жыць не даюць немцы. Яны спалілі мой дом, забралі ўсё маё дабро. Жыцця не будзе, пакуль па маёй зямлі топчацца нямецкі звер. Трэба забіць яго. Давайце зброю, і я пайду біць немцаў».

І мужныя патрыёты ідуць біць нямецкага звера. Няма таго дня, каб партызаны атрада Данілы не ўзарвалі варожай машыны або эшалона. Ні літасці, ні спакою няма акупантам. Іх таўкуць усюды, дзе толькі можна.

— Кожная міна павінна ўзарваць варожую машыну, яго эшалон! Кожная партызанская куля павінна трапіць ворагу ў сэрца, у яго дубовую галаву!—заклікаюць лозунгі і плакаты, вывешаныя ў ротах.

Партызаны і партызанкі атрада старанна вывучаюць ваенную тэхніку, авалодваюць ваенным майстэрствам. Начальнік штаба Іван Іванавіч перадае маладым байцам-партызанам свой баявы вопыт, рыхтуе стралкоў-снайпераў, разведчыкаў. У атрадзе рыхтуюцца свае мінамётчыкі, танкісты, артылерысты, падрыўнікі, кулямётчыкі.

Вялікім, баявым і напружаным жыццём жыве партызанскі атрад у гэтым глухім лясістым кутку роднай Беларусі. Ніякая сіла не адолее грознай народнай нянавісці. Гэта нянавісць гукае ў лясах і рэхам коціцца далёка:

— **Забі немца!**

Атрад Данілы Р. наведаў наш карэспандэнт, які арганізаваў усе матэрыялы, якія мы сёння друкуем.

## РАЗГРАМІЛІ СТАНЦЫЮ

СТАНЦЫЯ БАЧЫХА КОЖНЫ ДЗЕНЬ АДПРАЎЛЯЛА МНОГА ВАРОЖЫХ ВОІНСКІХ ЭШАЛОНАЎ ДА ЛІНІІ ФРОНТА. МЫ РАШЫЛІ СПЫНІЦЬ РУХ НЯМЕЦКІХ ПАЯЗДОЎ НА ГЭТАЙ ВАЖНАЙ ЛІНІІ.

ДОБРА ЎЗБРОЕНАЯ ГРУПА ПАРТЫЗАН - ПАДРЫЎНІКОЎ УНОЧЫ ПРАНІКЛА ДА СТАНЦЫІ. ПАРТЫЗАНЫ ПЕРАБІЛІ НЯМЕЦКУЮ ВАРТУ І ЎЗЯЛІСЯ ЗА РАБОТУ. АДНЫ ЎЗРЫВАЛІ ЧЫГУНКУ, ДРУГІЯ ЛАМАЛІ СТРЭЛКІ, АБРЫВАЛІ ТЭЛЕФОННЫЯ ПРАВАДЫ, ТРЭЦІЯ ГРАМІЛІ БУДЫНАК, ДУШЫЛІ ЧЫГУНАЧНІКАЎ-ГІТЛЕРАЎЦАЎ І ІХ ЛАКЕЯЎ—ПАЛІЦЭЙСКІХ.

ГРАНАТЫ, ТОЛ І АГОНЬ ЗРАБІЛІ СВАЮ СПРАВУ. ПАЯЗДЫ БОЛЬШ АДСЮЛЬ НЕ ІДУЦЬ НА ЎСХОД.

Палітрук **ФЁДАР З.**

## НІ „МАКСІМ“, НІ ДАНІЛА НЕ ПАДВЯДУЦЬ

Аднойчы на мяне рынулася банда сілаю да поўтысячы. Яны ведалі, дзе размешчан наш партызанскі ўзвод, але трасцу яны ведалі, дзе ўстаноўлен мой «Максім», дзе агнявыя кропкі партызан. Я падпусціў фрыцаў зусім блізка і пачаў біць іх у дубовыя галовы. Шэраю, бруднай хваляй пакаціліся падлюгі назад, пакінуўшы на полі бою каля сотні бандытаў.

На адным тракту да нас сунулася вялікая калона праціўніка. Я быў у засадзе на ўзгорку, за вятраком. Яшчэ раней я ўстанавіў адлегласць, прыстраляў дарогу на-вока. Падпусціў немцаў да гэтай мясціны і правёў кулямётам раз, другі, трэці. Завылі, заенчылі фрыцы, як сабакі. Зірнуў у бінокль, а бітых немцаў, як снапоў. Больш паўсотні я іх там уклаў.

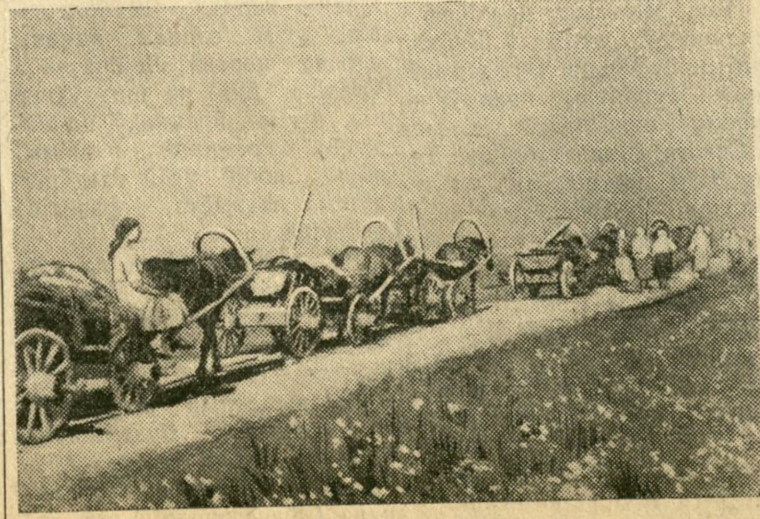
На маю засаду аднаго разу пайшоў нямецкі танк і 200 фрыцаў. Сякануў па танку, а ён, на мяне садзіць. Ну, думаю, ідзі бліжэй, я табе пякану зблізку. Падпусціў і даў кароткую чаргу.

Я іх кладу, а гэтыя дурні за танкам пруцца на ражон. Здорава я іх тады часануў. І ў танк, і на танк, і на машыны нагрузілі немцы сваіх мерцвякоў.

Так вось і дубашу нямецкіх душагубаў. Колькі-бы іх не пайшло на мяне, то назад не вернуцца. Ні «Максім», ні Даніла не падвядуць.

**ДАНІЛА Б.**

## НА ВЫЗВАЛЕНАЙ ЗЯМЛІ



Падрыхтоўка да сяўбы азімых. Калгаснікі вёскі Б. вывозяць на поле ўгнаенне.

## АБ ЧЫМ ГУДУЦЬ ПРАВАДЫ

Да вайны я вучылася ў дзесяцігодцы, прафесію-ж тэлефаністкі набыла ў партызанскім атрадзе.

Задача мая — арганізацыя добрай, беспярапыннай сувязі.

Я працую з усёй шчырасцю, з усёй энергіяй. Мне здаецца, што ў гэтым дроце, які злучае партызанскія сілы, б'ецца жывое сэрца, пульсуе кроў, бушуе нянавісць народа да нямецкіх акупантаў. Я стараюся ўлавіць кожны гук, кожнае дыханне гэтага провада-сувязіста.

Я часта слухаю і хачу зразумець, аб чым гудуць правады. Чую, што яны гудуць, грымяць магутна, бунтарна, і мне здаецца, што гэта кіпіць і бушуе народная помста, гукае наша блізкая перамога над нямецкімі катамі.

Тэлефаністка **ЗІНА Ф.**

## ПЕРАРЭЗАЛІ ВОРАГУ ЖЫЛЫ

Цёмнай ноччу, стаіўшы дыханне, паўзём да маста. Падкладваем тол, падпальваем шнуры і хутка адбягаем. Магутны выбух. І мост валіцца ў раку. Немцы адкрылі агонь. Завязалася перастрэлка, у якой 20 фашыстаў нашлі сабе магілу. Мы-ж усе вярнуліся ў атрад.

Рух нямецкіх паяздоў па гэтай лініі быў спынен. Некалькі дзён немцы адбудоўвалі мост. А калі работа была поўнасцю закончана, мы зноў адправіліся ў знаёмы шлях.

Разбіліся на дзве групы. Адна група пайшла да маста, другая да чыгуначнага палатна.

Магутныя выбухі скалыхнулі начны спакой. Кавалкі рэек і шпал паляцелі ўгару. З усіх бакоў немцы адкрылі страляніну з вінтовак, кулямётаў, мінамётаў.

Прастайвалі нямецкія эшалоны са зброяй, з войскамі. Шэсць сутак фашысты адбудоўвалі чыгунку і мост.

Пасля гэтага немцы выставілі ўзмоцненую ахову, засады. Зноў пайшлі нямецкія паязды на ўсход.

— Перарэзаць ворагу жылы! — загадваюць нам у штабе.

— Перарэжам, — адказваем і адпраўляемся ў глыбокі рэйд на знаёмыя мясціны. Вось мы на чыгунцы. Тол падложан. Шнуры падпалены. Выбух. Мы, шчаслівыя сваёй перамогай, выбіраемся з ракетнага зарава, з-пад варожых куль.

Варожыя паязды спынены. Мы перарэзалі ворагу жылы.

**АЛЯКСЕЙ Д., АДАМ П., СТАНІСЛАЎ А., ВАСІЛЬ М.**

## ПАД НЯМЕЦКІМ БОТАМ

**Расстрэлы старыкоў.** У вёсцы Курына, Суражскага раёна, нямецкія людарэзы забілі многа нявінных старыкоў. 103-гадовую Яўгенню Міганенка забілі, а труп спалілі.

* * *

**З Багушэўска** паведамляюць: Па раёну акупантамі праведзена масавая канфіскацыя жывёлы ў калгаснікаў. Усіх коняй, кароў, дробную жывёлу немцы адабралі і вывезлі ў Германію. Толькі ў асобных вёсках на 5 двароў засталося па адной карове.

* * *

**У Барысаве** нямецкімі ўладамі аб'яўлена: горад на асадным становішчы. Вакол горада акупанты капаюць акопы, будуюцца ўмацаванні на заходнім беразе Бярэзіны.

* * *

**Мінск без вады.** Як вядома, вадаправод у Мінску быў разбуран немцамі яшчэ летась пры бамбардыроўцы горада. Але немцы не праяўляюць ніякіх клопатаў, каб забяспечыць насельніцтва вадою. У кватэры вада не падаецца. Затое немцы клапоцяцца аб сваёй саранчы, якая панаехала з Германіі і заняла лепшыя дамы ў Мінску. У гэтых дамах, вядома, вада ёсць.

* * *

**З Оршы** паведамляюць: Усе школы і клубы акупантамі разбураны, загаджаны і закрыты. У горадзе дзейнічае адзін клуб, прызначаны для немцаў.

* * *

**У Бабруйску, Барысаве** і іншых гарадах адкрыты новыя магазіны для... беларусаў. У гэтых магазінах прадаюцца мётлы ды лапці. Больш нічога няма.

* * *

**З Расон** паведамляюць: Партызанамі затрыманы табуны жывёлы, якую немцы адабралі ў насельніцтва і выганялі ў Германію. Уся жывёла—1590 кароў і 310 коняй перадана сялянам.

* * *

**Скошваюць пасевы.** У Віцебскім, Суражскім, Лёзнянскім, Гарадоцкім і іншых раёнах немцы скошваюць пасевы для корму коням.

* * *

З Лепеля паведамляюць: Мабілізавана ўсё насельніцтва, якое працуе па 14—15 гадзін у суткі на будаўніцтве ўмацаванняў.

РЭДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ
73466